

FOTO GEERT SNOEIJER

Magistrale magische trip door een wit landschap

THEATER BLAAS

Van Schweigman & Gezien 4/6, Hembrugterrein Zaandam **Nog te zien** Aldaar t/m 22/6 **Kaartverkoop** via Frascati

★★★★★

Achter in de grote hal met de stralend witte vloer liggen een paar hopen wit textiel. Een vrij onopvallend toneelbeeld. Totdat in een van de hopen langzaam leven wordt geblazen. Met het geritsel van stijve, net verschoonde lakens dijt de met lucht gevulde buidel stof uit tot een grote witte blob die zich kan voortbewegen door de ruimte en contact zoekt met het publiek.

Theatermaker Boukje Schweigman maakt nu al jaren prachtige mimevoorstellingen met een geheel eigen universele taal van beweging, licht en vorm. Afgelopen winter toerde ze met het repriseprogramma *Universum* langs de theaterzalen, maar nu is er eindelijk weer een groot-schalige locatieproductie van haar te zien in de buurt van Amsterdam. *Blaas* is een magische trip door een wit landschap waar nauwelijks een speler aan te pas komt.

Het witte wezen voert een vreemd soort dans uit; nu eens lijkt het een sierlijke kwal, dan dondert hij als een boze wolk. Eén van de hoeken is een soort snuitje, waarmee het zonder moeite een pop wordt die met het publiek communiceert, maar even later is het een bedreigende geest.

Deze opblaasbare vormen zijn bedacht door kunstnares Cocky Eek, die nauw samenwerkte met Schweigman en mimester Ibelisse Guardia Ferragutti om dit bijzondere ballet van bijna abstracte gestaltes vorm te geven. De muziek (Jochem van Tol) bestaat uit vervormde klanken en een soort walvisgezang, wat de indruk versterkt dat we als publiek contact maken met een onbekende, maar intelligente soort. *Close encounters of the third kind* in een industriegebouw in Zaandam.

Voor het vervolg van de voorstelling kan ik alleen maar zeggen: ga het zelf meemaken. Je komt in ruimtes waar binnen buiten wordt, waar dag en nacht voorbij flit-

sen, en waar je opnieuw ter wereld komt in de regen. Je kunt er associaties hebben met *Roodkapje* of met *Gravity*, met de inpakwerken van Christo of de strandbeesten van Theo Jansen. *Blaas* staat van al Schweigmans voorstellingen het dichtst bij beeldende kunst, al komen talloze elementen uit haar eerdere werk terug.

Maar de vele verwijzingen en associaties raken niet de essentie van Schweigmans werk en zijn ook niet nodig om diep geroerd te worden door *Blaas*. Zoals in al haar voorstellingen gaat het om de verbazing over vanzelfsprekendheden: ik heb een lichaam, ik groei, ik evolueer. Wat *Blaas* bijzonder maakt is het tamelijk expliciet maken van het thema wedergeboorte, in een reis door het lichaam van binnen naar buiten.

Het is een stukje fietsen vanaf het centrum van Amsterdam, maar direct aan de andere kant van de Hempon is iets magistraals te zien. Vergeet het Holland Festival, hier gebeurt het.

Simon van den Berg